

sosialurin

telf. 14720. 11820
box 76, 3800 Tórshavn
Útgevri: p/f sosialurin

Fyrirtaks-
og blaðstjóri: Tórfinn Smith (ábyrgd)
Bládmenn: Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller
Lýsingar: Árni Joensen
Uppseting: Sosialurin
Prent: Dimmalætting

Greidd orð

MÁLGAGN FÓLKAFLOKSINS, Dagblaðið, kundi herfyri bera lesarum sínum tey stórtíðindi, at ikki færri enn 130 »javnaðarpamparar« høvdu verið á indoktrinerings skeiði í húsum Føroya Arbeiðarafelags í Havn í heilar 14 dagar. Blaðið harmaðist um teir neyðars arbeiðsgevarar, sum máttu vera hesi 130 fólkinu fyrirtuttan í tvær samfullar vikur, enntá beint eftir drúgvu jólafrítíðina.

AT ROKNA VIÐ sonnum tíðindum úr Dagblaðnum er sjálvandi vónleyst, men at tað skal bera til, at borðreiða við so nógvum lygnum í annars so fáum orðum, skal ein í minsta lagi vera organiseraður fólkafloksmaður fyrri at megna. Uttan at fara í orðaskifti við Dagblaðið um nevnda skeið kunnu vit bert siga, at skeiðið varð hildið í seks ymiskum støðum kring landið og at eingin skeiðluttakari misti so mikið sum ein einasta arbeiðstíma av hesum áðum.

MEN HETTA VAR kortini ikki tað mest áhugaverda í hesi oddagrein Dagblaðsins. Vit loyva okkum at sitera mest áhugaverda brotið: Kanska kann slíkt fáa teir menn, borgarliga samgongan hevur sett út í Tinganes at verja borg, at hugsa eitt sindur um, hvussu mótparturin arbeiðir, meðan landsstýrið heldur fram við at avmanna stovnarnar við sínum egna mótskøðufólki.

HETTA VÓRU greidd orð. Vit kenna Fólkaflokkinn aftur í orðum stavna-man sins — fólkafloksins professio-nella útspillara og forfylgjara av annarleiðis hugsandi. »...At avmanna stovnarnar við sínum egna mótskøðufólki«. Tað er nú spell, at partíkortið til ávísan flokk ikki longur er einasta trygga lopfjøl í eitt alment starv...

Heldur
tú
ikki

sosialin

Hvussu var við Gullfinni — Hilmar Kass?

Flest øll skip hava í dag eina ógvuliga stóra maskinorku, og eru tey tí ikki so bundin av vindi, sum tá sjómenn okkara sigldu við teimum gomlu sluppunum við litlari og ongari maskinu. Hetta vita allir sjómenn og eisini eitt nú Hilmar Kass, ið er sjómannsskúlalærari.

Sjálvur hevur Hilmar Kass fingið isett eina velduga maskinorku, og átti hann tí ikki at latið kalda — myrka vindin úr Nesin-um drivið seg úr ætt í aðra.

Í Dimmalætting nr. 6

skrivar Hilmar Kass eina grein, ið hann nevnr Gullfinnur. Sera áhugaverd grein, sum eg fyrri stóran part taki fult undir við. Sannast má, at Hilmar her visir sína greiðu støðu og samstundis, hvørja velduga orku, sum í honum er. Bert spell, at hann ikki brúkar hesa orku betur, t.d. tá atkvøtt var um Lassa II ella við atkvøðugreiðsluna um mennan av farmaskipa-flotanum.

Í nevndu grein, Gullfinnur, framgongur: I. at rakstrarætlanin fyrri Gull-

finn hevur ikki hildið — var alt ov hjartskygd, soleiðis, at fram til 30. sep. er bert um 1/3 inn-komin av tí, rakstrar-ætlanin visti. 2. eginpen-ingurin til skipið er heldur ivingarsamur. Hetta eru ivasurningar, ið ein eigur at kenna, og sum høvdu gjørt greinina meiri full-born. Helst hevur Hilmar Kass lopið um, har garð-urin var lægt og tí ikki greitt frá hesum spurning-um. At Hilmar kennir svarini til hesar spurn-ingar, er eingin ivi um, og fari eg tí vinarliga at

biðja teg, Hilmar Kass, at greiða okkum frá hesum:

1. Nær var rakstrar-ætlanin fyrri Gullfinn gjørd?

2. Hvør hevur høvduð-ábyrgdina av rakstrar-ætlanini (revisorvirki).

3. Er her í veruleikanum talan um ein nýggjan Skrokk, ella hvør er mun-urin?

Um ikki lotið er ov hart úr Nesinum, takki eg tær fyrri upplýsingarnar, sum helst verða at lesa í Sosi-alinum og Dimmalætting í fyrstu framtíð.

Purkur

Gideon og diagnosurnar

Satt at siga er grein sum tann hjá kp í Sosialinum nr. 5 frá 20. januar í ár, nevnd »Hyklari og Alko-holmisnýtsla«, ikki ein kommentar verður; men málið, ið viðgjørt verður, er so mikið álvarsamt og greinin so fylt við lygnum og hatri, at hon illa kann standa ósvarað.

Lat meg beinan vegin siga tær, min góði Gideon (orsakað at eg nýti jødiska navn titt), at grein tín við fáum orðum kann nevast eitt »verbalt sammen-surium«. Hon er óføra væl kryddrað við fremmand-orðum, so væl, at ein skuldi trúð, at tú var ein av teimum, sum tú sjálvur nevnr teir, »knokkroyttu heysunum«, við einum »and« frammanfyrri. Fyri mær at siggja hava fremmandorðini til endamáls at balla greinina inn í eitt málsligt mjørkatám, so at tann lesari, sum ikki skilur greinina (ella tað óndsinnada í henni) skal halda at skribenturin er ein av »hasum klóku«, sum best er at halda seg langt burtur frá, samstundis sum summir av akademisku pampara-vinum tínun, við bústaði á Skarvi ella á Snobhill bera teg í gullstóli, alt meðan teir dansa um gull-kálvin.

Satt at siga, so hevur mær higartil dámt væl penn tí, Krippi, mær hevur dámt tina provokerandi skiving, tí politisk skiving hevur sjáldan

nakað virði, uttan hon er provokerandi. Men eftir henda dag noyðist eg, og mangur við mær, at meta greinir tinar javnt við botnfallið í føroyskari blaðskrivning, nevniliga perfidu skiving Ola Breckmanns og hansara lika.

Meðan tú válkur tær í diagnosum, festir tú flott og elegant diagnosuna »fascistur« á Álvhegg. Hesin maður svarar neyv-an tínun orðaskvaldri (heldur ikki í Dimmu), men kenni eg hann rætt, so tekur hann hjartaliga synd í tær, og um grein tín ikki er skrivað undir ávirkan av einum hampuliga stórum kvantum av alkoholi ella tí, ið verri er, fari eg eisini at taka synd í tær.

Tað er mangur viðmær, sum veit, at Álvhegg ikki bert hevur hjálpt ógvuliga nógvum fólki, men beinleiðis hevur bjargað mongum mannalivum, í ótróyttiliga hjálpararbeiði sínum, og hann spyr ikki eftir, um tú ert marxistur ella sambandsmaður, heidningur ella baptistur, og hann roynir ikki at lokka teg í karið eftir at hava bjargað tær.

Eitt passaði tó ikki, sum Álvhegg segði í útvarps-sendingini, og tað er, at viðgerð hansara er anta-bus og bert antabus. Hann nevndi ikki við einum orði tann ómetaliga moralska stuðul, hann

gevrur fólki við sínum mangan skemtiligu sam-røðum, sum fær fólki at siggja ljósari upp á til-veruna og at bróta upp um armar og royna av nýggj-um. Hann setur seg inni teir trupuleikar, tú hevur, og teir kunnu vera so ymiskir, als ikki bert av alkoholi, og ger so alt hann er mentur fyrri at hjálpa tær. Men moralski stuðulin er helst hin størsti hann gevur.

Álvhegg dugir at siggja ta neyð, ið er í hesum samfelag, og hann ger eitt megnararbeiði fyrri at bota um neyðina; og eg haldi meg kunna siga fyrri vist, at um hann kemur at uppliva tað sosialistiska samfelagið, fer hann at halda áfram við sama ágrýtni at bjarga manna-lagnum sum higartil. Tú mást trúgva umaftur, um tú billar tær inn, at alko-holtrupuleikar fara at hvørva sum døgg fyrri söl í einum sosialistiskum fø-oyiskum samfelag.

Sjálvur havi eg fingið góða hjálp og ógvuliga góðan moralskan stuðul frá Álvhegg, og hann hevur ikki gjørt meg til sambandsmann av teirri grund, men eg eri kanska uppafur meira sannførd-ur marxistur enn nakran-tíð.

Tú mást endiliga ikki halda teg vera einsa-mallan um at tala rætt-visissøk teirra trælkaðu, vit eru nógv fleiri enn tú týrt. Men tað eru fáir,

sum veruliga gera eitt risaarbeiði fyrri at hjálpa samfelagsligu taparunum, »fyri at loysa teimum, sum illa eru komin fyrri í einum jarnharðum kapita-listiskum samfelagi úr teirra hafti«. Ein av hesum fáu eitur Johannes Álvhegg. Eg kenni ongan Kára Petersen millum hesar fáur!

Tað man vera fáur marxistur, sum í ráma álvára tryr, at hitt mest sum utopiska kommunist-iska samfelagið er í »egg-sjón. Tað verður drúgvur enn so at arbeiða fram móti tí rættvísu idealsam-felagnum. Kundi hent, at hvørki kp, eg ella Álv-hegg koma at uppliva tað. Men skulu vit so eins og strutsurin og kp stinga høvdið í sandin og gloyma alkoholismu og alla aðra neyð í NÚVERANDI samfelagnum, meðan vit í tolni biða eftir tí komandi? Slik negativ og niðurbrot-andi skiving bætir ikki um samfelagsstrukturin og slíka skiving átti tú ikki at dálkað eitt objek-tivt blað sum Sosialin við. Koyr slíka óhumsku í tann blaðkøst hon hoyrir heima, í Dagblaðið.

At enda, kp, eg veit ikki, um tú nakrantíð hevur havt brúk fyrri Álvhegg, men tað kundi hent, at tú einaferð fektst brúk fyrri honum, og tá hjálpir hann tær uttan himp og uttan at spyrja eftir politiska liti tínun.

JUSTICIA

Kaffi, té & sodavatn!!!

Hvat er hetta fyrri nakað at bjóða fólki? Skal helið í Rosenborggade gerast líka trist at vitja sum okkurt hissini bakari heima í Føroyum? Kaffi, té og sodavatn — ja, gamani — men hvi skulu tey, sum dáma ein øl, noyðast at sita við ongum? Er tað fólkið úr Kristnastovu,

sum er alergiskt yvir fyrri sýninum av einum øli ella er tað Føroya Landsstýri, sum hevur treytað sín stuðul av, at øl ikki kemur á borðið?

Líkamikið hvør tað er. Hetta er ein óhugnaligur dupultmoralur heimani-frá, sum hjá embætis-monnum og politikarum á

uttanlandaferð, vanliga floymir burt í somu stund teir eru sessaðir í flogfar-inum. Sami dupultmor-alur skal alto so kroystast inn í hesi nýggju holi líka frá byrjan við devulsins veldi og makt.

Hevði annars sitið og droymt um, nú skil skuldi verið komið á húsaspurn-

ingin, at ein kanska kundi stokkið inn á gólv og fingið sær — ja, hvi ikki ein smakk av hesum nýggja føroyska bjórinum — tí føroysku bløðini áleina ella saman við kaffi ella té kunna ikki freista meg, at koma ta longu

Framhald á síðu 15